

Zilele acestea a avut loc dezvelirea unei plăci comemorative în comuna Podu Iloaiei regiunea Iași

EPOPEEA EROICĂ

din primăvara anului 1907

O acție în panteonul artei naționale

(Urmare din pag. 1)

nu vom da înapoi chiar cu rizicul vieții noastre".

Începând cu ziua de 28 februarie, țărâșii din satele județelor Botoșani, Iași, Dorohoi, ajunși la capătul răbdării, a pornit pe calea luptei deschise împotriva moșierilor și arendașilor. Activizarea maselor răscolite a crescut impetuos, cu toate că trupele au intervenit de la început pentru înăbușirea și localizarea mișcării. Până la 6 martie, județele Botoșani, Dorohoi, Iași formează un vast cimp de acțiune a răscolitelor. Aci se constituie astfel un prim focar al răscolului, defilându-se pentru ansamblul evenimentelor petrecute în primăvara anului 1907 în Moldova.

Desfășurarea acțiunilor a îmbrăcat, în genere, forme asemănătoare. Țărâșii ridicau la luptă se constituiau de obicei în cete, formate din zeci, sute și uneori mii de oameni, înarmați cu unelte lor de muncă — furci, coase, sape etc. Mișcările economice a țărâșilor fiind oghindă în continuare, în sfârșitul anului, răscolul încheie pe cele mai multe ori prin a distruge condicile și dosarele în care acestea erau păstrate, la primărie sau la conac. Acei primari care încercau să se împotrivesc erau alungați. Elementul esențial al acțiunilor, momentul lor culminant era însă atacarea conacelor care erau devastate și incendiate. În aceste și-au găsit o puternică oglindire ura și revoltă țărâșii împotriva asupritorilor de veacuri.

Valul mișcării revoluționare s-a revărsat mai departe spre sud, cuprinzând județele Roman, Bacău, Vaslui, Tecuci, Putna, Covurlui.

Răscoala s-a dezlănțuit cu o intensitate și o violență deosebite și în Muntenia și Oltenia. Văpia marilor ridicări a răsunat și împurpurat sute de localități din aceste provincii ale țării. În special părțile de șes dunărene, de mare cultură cerealică, unde extensiunea proprietății latifundiare avea cea mai ridicată pondere, erau cuprinse de un adevărat briu incandescent. Coincidența dintre gradul de extindere a marilor revoltașii și zona de maximă intensitate a răscolului, manifestată ca tendință generală în cadrul evenimentelor din 1907, relevă, o dată în plus, caracterul social-agrar al răscolului, ascuțit antiemoșieresc al acestuia. Problema agrară a fost gravată pe fruntea vremii cu litere de foc.

Desfășurarea răscolului în Muntenia vădește existența a două zone principale a luptei împotriva marilor arendașii și moșierii, mai ales județele Teleorman, Vlașca și Olt, și alta cuprinzând județele Râmnicu Sărat și Buzău. Momentul declanșator al răscolului, atît în Teleorman cît și în Râmnicu Sărat, este legat de acțiunile rezerviștilor desfășurate la Alexandria și respectiv Râmnicu Sărat. Din aceste centre, unde s-au concentrat țărâșii rezerviști din numeroase localități, aceștia se răsfirau ca un evantai, ducînd cu sine „vestea revoltei”, care-i mobiliza pe locuitorii satelor. Mișcarea creștea ca un adevărat uragan, din comuna în comuna se zăreau izbucnind focurile uriașe ce mistuiau zeci de case și acareuri moșierești.

În acțiunile răscolitelor din Muntenia și Oltenia s-a observat, uneori, începutul de organizare, în avonul copleșitor, purtînd în numeroase cazuri steaguri roșii, țărâșii porneau la acțiune în grupuri compacte. Înainte mergeau călînd conducătorii delegațiilor, țărâșii cei mai energici și curajoși, care insușeau masa prin exemplul și îndemnul lor. Uneori se formau șiruri de mii de răscoliti, adevărate coloane veritabile ale mișcării, în jurul cărora se polarizau celelalte mișcări locale. Astfel, în județul Teleorman o masă de câteva mii de răscoliti a pornit în direcția rîului Teleorman, acționînd în comunele Nanov, Poroschia, Adamești, Brînceni, Smirnioasa etc. Între 9 și 13 martie răscoala a căpătat o intensitate deosebită în 85 de comune. Aproape simultan cu desfășurarea evenimentelor din Teleorman, izbucneau cu o putere năvalnică răscoalele țărâșii din județul Vlașca. În numai două zile, 10—11 martie, aci au fost cuprinse de răscolul 82 de comune. Două mari coloane de răscoliti acționau de la granița vestică a județului, una pornind din comuna Grosu spre comuna din valea Teleormanului, alta de la sud — prin comuna Pietroșani — pe valea Dunării spre nord-est. Un sens amenințător pentru clasele dominante au căpătat evenimentele din Stănești-Vlașca, unde soldații au refuzat să tragă în răscoliti.

Răscoala a cuprins zeci de localități din județele Olt, Râmnicu Sărat, Buzău.

Părșii cu desfășurarea evenimentelor revoluționare în satele și localitățile Munteniei, s-au ridicat la luptă țărâșii din Oltenia. Prin complexitatea acțiunilor s'au vădit operațiunile militare de reprimare inițiate de guvern, prin încordarea înclăștrării dintre cele două tabere aflate în luptă, mișcările din Oltenia le amplifică pe cele din Muntenia, confirmînd dezvoltarea răscolului în ansamblu, pe o linie ascendentă. Principalul focar al răscolului țărâșilor din Oltenia a fost județul Dolj. Izbucnind la 10 martie în sudul județului (com. Galicea Mare), răscoala a cuprins în următoarele 3 zile 94 din cele 150 de comune cîte avea Doljul. Energia revoluționară cu care porneau la luptă răscoliti izbutea cu o forță năvalnică; zeci de răscolite ca cele din Bălgești, Motăsești, Horezu-Pocarni s-au înscris ca episoade eroice ale marilor ridicări din primăvara anului 1907.

Răscoala a involburat în ultimul ei avînt 33 de localități din județul Roman și 48 din județul Mehedinți.

Pentru a împiedica informarea autorităților centrale asupra desfășurării răscolului și trimiterea de trupe, răscoliti au recurs adesea la ruperea firelor telefonice.

O componentă esențială a desfășurării răscolului, în care și-a găsit o imponentă expresie energia revoluționară a țărâșilor, au constituit-o încercările răscolitelor de a pătrunde în orașe. Mase compacte de mii de țărâși, asaltînd barierele, au reușit să pătrundă în orașe reședințe de județ ca Botoșani, Vaslui, Galați, Râmnicu-Sărat. Relatînd episodul petrecut în orașul Vaslui, un corresponsent de presă a menționat că țărâșii „erau foarte diri și nu vroiau să tîna seama de soafitele ce li s-au făcut ca să se retragă, ci spuneau că au venit să ceară pămînt și nu vor pleca pînă ce nu vor izbîndi”. Încercările țărâșilor de a pătrunde în orașe au produs o asemenea panică în rîndurile autorităților, încît telegramele adresate organelor centrale de stat prin care cereau grabnice măsuri de întărire a pazei orașelor curgeau neîntrerupt.

Intervenția unor puternice forțe represive a oprit și respins masele de țărâși la barierele unor orașe ca Giurgiu, Pitești, Tr. Măgurele, Turnu Severin, București. În multe locuri au avut loc violente ciocniri ale țărâșilor cu armata, s-au desfășurat adevărate lupte.

Cu toate că scopul imediat urmărit de țărâși prin pătrunderea

în orașe, învoieră obținerea unor noi autorități locale, convenabile, de la țîni ai județene, aceste acțiuni au avut o semnificație țărâșii exprimau năzuința a însuși împune schimbarea dițiilor loșii general ai conștienței.

Este bine cîntă sărbăticia eu ordinul guvînt reprimărea. La al intereselor, fidel apărător întreaga țărâșilor dominante, într-un vast și transformată Zeci de sate nu de război, ca, Olt, Dolj, județele Vlașca, Mănești, Rofocul artileriei, Îmbardate de au fost ucisi, de țărâși arestați și torturați, zeci de mii sînge plătite de țărâși, care asistau în cumplite și acuzare partidelor de guvernănte, a rai și conservator.

Evenimentele din primăvara anului 1907 vor fi înscris în panteonul vitoroare despotismului de energie revoluționară țărâșii, scrierile eroismului și ritul de sacrificii în luptă pentru dreptate socială, libertate și străta demnă, omenească.

CORNELIU BĂA 1907 (schită de impozitie)

URMĂRILE RĂSCOALEI ÎN VIAȚA ECONOMICĂ, POLITICĂ ȘI SOCIALĂ A ROMÂNIEI

Deși înăbușită în sînge, răscoala a avut adîncul repercutării în viața economică, politică și socială a țării. Prin influența pe care au exercitat-o asupra poziției adoptate în anii următori de diferitele clase și partide politice, evenimentele din 1907 și-au pus amprenta asupra evoluției ulterioare a României.

Răscoala din 1907 a aguduit puternic regimul burghez-moșieresc. A apărut atunci, cu toată claritatea, la lumina zilei, cît de adînci erau contradicțiile care-i măcinau, cu cîtă acuitate se impunea rezolvarea problemei agrare. Acesta problema, cea mai arzătoare pentru asigurarea mersului înainte al României, a polarizat, în perioada ce a urmat răscolului, atenția tuturor claselor și partidelor politice. Nîmic n-a dezlăuit mai limpede caracterul — avansat sau retrograd — al poziției pe care se situau diferitele clase și partide, decît concepțiile lor cu privire la căile de soluționare a problemei agrare, la drepturile țărâșilor și ale stăpînitorilor de moșii.

Clasele dominante, care timp de aproape trei săptămîni, cît a durat răscoala, și-au văzut grav primejdiate pozițiile lor economice și politice, și-au dat seama că pentru a împiedica o nouă ridicare a țărâșii trebuiau luate anumite măsuri pe linia re-vendicării ei. Acesta a și fost sensul întregii suite de legi cu conținut agrar, care au fost elaborate de guvernul liberal între anii 1907—1912: legea învoielilor agricole, care reducea multitudinea învoielilor existente pînă atunci doar la două categorii — în bani sau în dijnă de-a valma — prevăzînd totodată limitarea dreptului de arendare la 20 ha, retribuirea muncitorilor agricoli numai în bani și deci interzicerea

și asupriți de la orașe și sat. Principalul fapt pe care ce l-a învederat a fost marea energie revoluționară a țărâșilor, înalta ei combativitate și capacitatea de luptă. Țărâșii n-au manifestat împedire vîntă de a nu mai răbda silnicile, împiștările și jafurile moșierilor și arendașilor, a dovedit un înalt curaj și spirit de sacrificiu în lupta pentru împlinirea năzuințelor ei de dreptate socială și o viață mai bună. Înscriind o pagină eroică în istoria luptei sociale ale poporului român. Ea s-a manifestat, ca de atîtea alte ori pe arena istoriei, ca o forță importantă a progresului social, acționînd cu vigoare în direcția transformărilor cerute de necesitățile obiective ale dezvoltării economice și sociale a țării.

Nenumărate fapte atestă hotărîrea țărâșilor de a continua lupta și în perioada care a urmat răscolului. În fața jefitorilor și instructorilor la tribunalele Teleorman țărâșii declarau: „Trebuie să ni se dea pămînt numai decît, dacă nu n-are decît să ne împuște pe toți”. Jandarmul unei comune din județul Vaslui raporta că „rîndul unei vîitoare revolții nu i-a părăsit (pe țărâși) în caz că nici la toamnă nu li se vor acorda îmbrățișările promise”. Țărâșii din Dulceana (Teleorman) au scris într-un memoriu adresat ministrului de interne: „Veți ști cî în acest an (1907 — n.n.), am făcut-o cam în neștiință; veți ști că o facem alina știință, cî-i destul de cînd suferim jupul și robla cea barbard binească, cîci ne-au supt mai rău ce pe timpul turcilor... Prin urmare, nu mai nădăjduim de pace decît prin luptă, cu o crîcare strădî, cu mîri o parte din noi, și atunci se va alege într-un fel... Noi am fi vrut o îndrumare de li-

nitare, dar stăpînii nu vor și prin aceasta ne arată ce să facem. De aceea vă rugăm, Domnule Ministru, să ne liniștiți mersul vieții la toți deopotrivă, cîci altfel ne e mai dulce moartea decît viața și rădăcina din urmăre să fie mult mai rău decît cea dinainte...”.

Răscoala din 1907 a arătat însă încă o dată că țărâșii avea nevoie în lupta împotriva claselor exploatare de alianță și conducere elasei muncitore, elase cea mai înaintată a societății și singura consecvent revoluționară.

Situația în care se găsea în 1907 proletariatul, restrîns numeric și fără a avea un partid politic propriu, a făcut ca el să nu poată acționa unitar organizat și eficient în sprijinul țărâșilor. Dar solidaritatea manifestată în diversele forme de acțiune muncitorească din 1920 și a puterilor frămîntări sociale de la sate. Reforma agrară din 1921, prin trecerea în proprietatea țărâșilor a peste 6 milioane de hectare (circa 66 la sută din întreaga suprafață de pămînt detinută de moșierii țărâși), a contribuit la slăbirea economică a moșierimii și a redus rolul acesteia în viața politică și socială a României, a dat un puternic impuls dezvoltării rețelei țărășii capitaliste în agricultura țării.

Pentru masele muncitore de la orașe și sate, principala lecție istorică pe ce a evidențiat-o evenimentele din 1907 și din perioada următoare a fost necesitatea fărîșirii alianței muncitorești-țărâșii, ca piatră socială în măsură să aguce victoria în lupta revoluționară.

Încă în primii ani de după răscoala a crescut preocuparea mișcării socialiste pentru rezolvarea problemei agrare. Dezvăluirea stării de lucruri de a sate, legiurile agrare elaborate de guvern după răscoala a format obiect de discuție în cadrul multor mitinguri și conferințe ale mișcării socialiste, precum și în presa muncitorească a sîngerat atunci. Ea a deprecupărit pentru găsirea unei soluții juste în a ceea ce era o problemă a făcut ca prevederile programatice ale mișcării să evolueze continuu, ajungîndu-se la precizări expresse totale a marilor proprietăți moșierești. În cheam Comitetului executiv P.S.D. cu prilejul unei sesiuni de lucru a răscolului din 1907 se ară: „Chestiunea țărâșii nu va fi rezolvată pînă cînd

na omnică atotputernică a putut amîna adoptarea acestei importante legiuri în dezbatere parlamentară în 1914, ele au trebuit să o înfăptuiască la sfîrșitul primului război mondial, sub presiunea valului luptelor muncitorești culminate cu greva generală din 1920 și a puterilor frămîntări sociale de la sate. Reforma agrară din 1921, prin trecerea în proprietatea țărâșilor a peste 6 milioane de hectare (circa 66 la sută din întreaga suprafață de pămînt detinută de moșierii țărâși), a contribuit la slăbirea economică a moșierimii și a redus rolul acesteia în viața politică și socială a României, a dat un puternic impuls dezvoltării rețelei țărășii capitaliste în agricultura țării.

Clasele dominante nu înțeles prinjida pe care o reprezenta pentru ele unirea forțelor muncitorești cu cele țărâșii în lupta revoluționară.

Cu atît mai mare era teama claselor dominante, cu cît, o dată cu refacerea Partidului Social-Democrat în 1910, cu creșterea organizării și combativității proletariatului, se contura mai clar perspectiva unei înfrîngeri a acțiunilor de luptă ale muncitorilor și țărâșilor. „Ditarea învîjămintului ce nr fi trebuit să tragem din revolta de la sate din 1907 — scria Vintilă Brătianu în lucrarea sa „Crise de stat 1901—1907—1913” — se apravează prin faptul că în vîntor trebuie să tînem seama și de masele muncitore de la orașe, mai lesne de aprîm și de dezvoltat...”. „Pentru înlăturarea repetării răului de care am suferit pînă în 1907, trebuie o acțiune hotărîtă pentru aplicarea reformelor”, comitetului executiv economic început, operă atît de necesară consolidării statului nostru. Nu trebuie să așteptăm ca o primjida din afară, unită cu o fră-

ta omnică atotputernică a putut amîna adoptarea acestei importante legiuri în dezbatere parlamentară în 1914, ele au trebuit să o înfăptuiască la sfîrșitul primului război mondial, sub presiunea valului luptelor muncitorești culminate cu greva generală din 1920 și a puterilor frămîntări sociale de la sate. Reforma agrară din 1921, prin trecerea în proprietatea țărâșilor a peste 6 milioane de hectare (circa 66 la sută din întreaga suprafață de pămînt detinută de moșierii țărâși), a contribuit la slăbirea economică a moșierimii și a redus rolul acesteia în viața politică și socială a României, a dat un puternic impuls dezvoltării rețelei țărășii capitaliste în agricultura țării.

„În anii nouă sute șapte, Ca din senin, în marie, într-o noapte, S-a ridicat spre cer, din Hodoiești, Și din Flămînzii, și Stănești văpia...”.

TUDOR ARGHEZI

P e răbojul vremii, anii noștri, ai celor mai fineri, încep să fie însemnați mai către capătul de sus. Și totuși, nici unul dintre noi nu ar spune astăzi și nu va spune niciodată că tragedia de atunci aparține unei istorii pe care o desclășăm și o re-constituim doar din file de cărți. Prea adînc a intrat în adîncurile pămîntului singele vărsat atunci, și prea adîncul inimii au izvorit buzele celor ce și-au plîns feră, bărbății și pînă în zilele noastre se pot cîmpuri cu frunța în țîrșie pe care o muncisăer pentru huzurul altora alina amar de vreme, ca 1907 să rămîni numai un an prinire alții, un eveniment printre altele. „Să nu uitați Darie”, li spusese cî din jur copiiiului descult din cîmpia Dunării și porunca a ceașta s-a perpelut din generație în generație pînă spre noi.

Dar reînțorcînd paginile istoriei, anul 1907 apare și ca o emoționantă lecție de unitate a tot ce era forță activă și creatoare a acestei țîri în jurul ideii de dreptate socială. De la proletarii fabricilor, la intelectuali orașelor, pînă la marii savanți, artiști și scriitorii ai vremii — toți oamenii în inima căroră dragostea de patrie și de popor nu era o frază goală au fost alături și gîndul și de cele mai multe ori ca o dovadă încă o dată nemărginită iubire de popor ce a animat din todeauna intelectualitatea noastră înaltă și a constituit una din rașunile existenței sale. „Toți care nu sînt cu țărâșii sînt cu exploatorii”, spunea savantul Ion Cantacuzino la adunarea de protest a studenților bucureștini împotriva sîngerosilor represivii din 1907. Și acest adevăr l-au înțeles scriitorii ai vremii — toți oamenii în inima căroră curaj și ce sublimă dezinteresare de sine au dovedit cîci care, asemenea lui Caragiale, au rîșit adevărul și au înțeles că „cînci milioane de creaturi umane, suflete ofensate de prea îndulgăță obiduire”. Cei care asemenea lui Alexandru Vlașcu i-au spus regelui: „Nu li-ai rubit poporul, majestate! / Sau nu li-ai înțeles. Și e tot una”. Cei care asemenea lui Mihail Sadoveanu, Ștefan Lucașian, D. Vreghi și Șt. O. Iosif, Iser, Bănciță.

Și dacă au fost amenințați cu vorba și cu fapte, deși asupra lor s-au coborît vorbele grele ale inșultelor oficiale și ale infamilor trîpădușii, dacă și-au văzut periclitată plînea cea de toate zilele n-au dat o clipă înapoi și nu și-au refuzat nici un cuvînt. Pe toți i-a caracterizat acea fermitate de cîntire care l-a făcut pe Vlașcu să afirme într-un moment cînd după publicarea poeziei „1907” se cerea înlîsurarea sa din slujbă și chiar trimiterii în judecăt: „Sînt gînduri pe care de la o vreme și să vrei nu le mai poți ascunde. Vine un moment cînd tot sufletul tău e es un arc întins, dureros de întins (...). Mă apăsău de mult cele spuse în 1907; trebuiau spus! Și ce bine m-am simțit după ce le-am spus!... I-a durut rîm pe uni și-au lipat ca din gură de șarpe. Nu-i nimic (...). Ce-mi pasă mie de ura celor puternici și de micile lor răzburări”.

Săizaci de ani s-au adunat pe răbojul vremii și o dată cu ei, imaginea literară a celor întimplite în primăvara cea mai tristă a țării acesteia s-a împlinit prin alte opere ce au marcat momente de răscoală în evoluția prozei și poeziei românești: „Răscoala” lui Liviu Rebreanu, „1907”, poemul lui Tudor Arghezi, „Desculț” al lui Zaharia Stancu ce s-a cu-cîm decît țîrî din cele mai reprezentative opere; lor li se pot adăuga numeroase alte creații ce au ilustrat toate domeniile culturii noastre. Nu eflăm oare aici unul din sensurile fundamentale ale culturii românești și anume faptul că rosturile ei s-au definit mereu în miezul însuși al vieții acestui popor, în a-cela eveniment care au marcat linia sa națională și frășturii sale caracteristice? E adevărat: permanent anul 1907 în literatura și arta noastră este una din cele mai ardente dovezi ale sufletului generos care a trecut de la o generație la alta de intelectuali, urmîndu-le în neprecupețita dragoste pentru pămîntul țării și omenii lui.

Valeriu RAPEANU

pagina economică

Tărănimea cooperatistă din regiunea București

În regiunea București, suprafețele întinse cultivate cu cereale permit creșterea unui mare număr de păsări. De altfel, țărânii cooperatori, gospodinele au o bogată experiență în această privință. În 1967 cooperativile agricole și-au propus să crească 6,2 milioane pui și să asigure pentru anul viitor o mîcică de 1,5 milioane păsări.

Pentru a se crea condiții bune în vederea dezvoltării aviculturii, consiliile agricole, uniunile cooperatiste, conducerea cooperativelor agricole au luat din vreme o serie de măsuri tehnice și organizatorice. Încă din luna decembrie, la cooperativa agricolă Grindu a avut loc un schimb de experiență în cadrul căruia s-au stabilit acțiunile menite să ducă la creșterea unui număr mai mare de păsări.

Aplicarea în practică a măsurilor stabilite a făcut ca cele 546 incubatoare existente în regiune să fie adunate în 59 de centre de incubație, care asigură pui pentru toate cooperativile agricole din regiune. Datele centralizate la consiliul agricol regional arată că, pînă la 15 martie, au fost introduse în incubatoare aproape 2,6 milioane ouă, din care au și fost scoși și predați cooperativelor agricole 1.336.000 pui. Rezultate mai bune au fost obținute în cooperativile agricole din raioanele Urziceni, Fetești, Slobozia și Oltenița. O inițiativă cu bune rezultate s-a desfășurat în raioanele Alexandria și Zimnicea. Din inițiativa uniunilor cooperatiste s-au achiziționat ouă de la membrii cooperatori pe care unițiile respective le-au schimbat cu ouă bune pentru incubat provenite de la gospodăriile de stat.

Experiența a demonstrat că rezultatele bune în creșterea păsărilor se obțin numai atunci cînd puii sînt îngrijiiți cu cea mai mare atenție din momentul primirii lor de la incubator și pînă la livrare. Cum se stă din acest punct de vedere?

Multe consilii de conducere ale cooperativelor agricole acordă atenția cuvenită asigurării condițiilor necesare creșterii păsărilor. O bună experiență în această privință au cooperatorii din Radu Vodă. Anul trecut ei au crescut 36.000 păsări și au obținut un venit de 564.000 lei. Pentru 1967 ei au stabilit să crească 50.000 de păsări și să sporească mîcica cu încă 2.200, adică să ajungă la un efectiv de 10.000 păsări mîcică. Tov. Ing. Silviu Ghinea ne-a relatat cîteva din metodele și experiența dobîndită în creșterea păsărilor.

— Acordăm o atenție deosebită hrănirii păsărilor mîcică. În hrană, administrăm în afară de concentrate, morcovii, făină de fin de lucernă iarnă și lucernă verde vară. În felul acesta păsările au o stare de fînăritare bună și asigură ouă care dau un procent mare de pui viable și viguroși. La noi, în acest sector, lucrează oameni cu pasune și pricepuți. La puii nici se asigură hrană, căldură și îngrijire diferențiată, de la o decădă la alta. Se explică că și în acest an din prima serie de 3.700 de pui introdusi în creșcătoare s-au pierdut foarte puțini.

Rezultate bune în creșterea pulilor au obținut și cooperatorii din comunele Lehliu, Dor Mărunt, Lupșani, Răzvan și altele care au reușit să păstreze aproape toți puii introdusi în creșcătoare.

Cu toate că timpul este înaintat, în unele locuri acțiunea de incubație este întîrziată. Mai rău se stă, din acest punct de vedere, în raioanele Videle, Călărași și Giurgiu. Cooperativa agricolă din comuna Vlad Tepeș, raionul Călărași, care are în plan să crească 20.000 de păsări, pînă la 10 martie nu a primit încă un pui de găină. Care sînt cauzele acestei întîrzieri în cei trei raioane?

Tov. Ing. Const. Constantinescu, vicepreședinte al consiliului agricol raional Lehliu spune că acestea se datorează lipsei de păsări mîcică, care să asigure ouă pentru incubat. De aceea, pentru anul viitor s-a prevăzut să se oprească 145.000 păsări pentru mîcică și să se construiască noi stații de incubație. Ceea ce se prevede pentru viitor nu e rău. Acum însă problema principală este realizarea prevederilor pentru 1967. În această direcție se impune organizarea mai bună a acțiunii de incubație pentru ca să se asigure necesarul de pui cooperativelor agricole.

În unele cooperative pierderile din cauza neglijențelor, carentelor alimentare și bolilor sînt foarte mari. Cooperatorii din Stefănești au introdus în creșcătoare 7.500 de pui. Dar, din lipsa unei îngrijiri corespunzătoare, 1.500 din ei au mu-

va crește anul acesta 6 milioane de pui

rit. Acest lucru nu e întîmplător. Îngrijitorii se întrebau nedumeriți de ce mor puii. Medicii veterinari au pus diagnosticul „avitaminoză”. Tehnicianul Anton Tudorache care are în grijă sectorul avicol stă mai mult la îngrășătoarea de taurine care se află în alt sat. Vicepreședintele, Anton Tudose, în sarcina căruia cade zootehnia, ridică din umeri neputințos. Îngrijitorii au bunavoință, dar nu au îndrumarea necesară. În adăpost te lbește, de cum intri, un miros inoportabil, imbecit. Nu se face o aerisire bună în timpul zilei cînd este mai cald și nu se urmărește ca toți puii să consume hrana administrată. Cu toate că puii s-au mîrit, spațiul de cazare a rămas același.

Din cauza neglijențelor de care se face vinovăți membrii consiliilor de conducere și specialiștii, un procent mare de mortalitate s-a înregistrat la cooperativile agricole din Arțari, Valea Arzovei, Frăsinet. Tov. Ilie Duță, prim-secretar al raionului Alexandria, era îngrijorat de numărul mare de pui morți în cooperativile agricole de înceteșală cu care intervin specialiștii pentru a curăța această stare de lucruri. Această situație este cunoscută de consiliul agricol, de uniunea cooperatistă, cit și de comitetul raional de partid mai puțin de la fața locului. Unii se consolează că pe total raion procentul de mortalitate nu este prea mare. Dar dacă situația pe ansamblu e apreciată ca bună, de ce totuși organele raionale nu intervin operativ cu îndrumări și soluții practice care să asigure ca și la cooperativile agricole amintite să se reducă procentul de mortalitate?

Este necesar ca organele regionale și raionale să intervină activ pentru reducerea procentului de mortalitate și în cooperativile agricole cu mai puțină experiență în creșterea păsărilor. Numai în felul acesta cifrele stabilite în planul de producție de a crește 6,2 milioane de pui vor putea fi realizate.

Florea CEAUȘESCU
correspondentul „Scinteii”

PIERDERILE PLANIFICATE

(Urmare din pag. 1)

deri, care ca și pînă acum au fost acoperite cu dotări de buget. Directorul întreprinderii este mulțumit cu rezultatele obținute, dar productivitatea muncii nu s-a realizat, iar întreprinderea ce o conduc continuă să trăiască din plin pe spinarea economiei naționale. Nu s-a întreprins nici o analiză pentru depistarea cauzelor pierderilor și găsirea soluțiilor de înlăturare a lor. În schimb, ni s-a înfățișat drept un succes reducerea cu circa 1,2 milioane lei a pierderilor planificate. În 1968 s-au planificat pierderi de 33.381.000 lei, iar la sfîrșitul anului s-au înregistrat 59.978.000 lei pierderi. Pentru primele două luni din acest an s-au prevăzut 10.640.000 de lei pierderi, aproape dublu față de aceeași perioadă a anului trecut.

Așa sînd faptele, nu reiese că conducerea întreprinderii și-a permis să ignore indicațiile clare date de partid în scopul înlăturării pierderilor planificate? O asemenea atitudine, de a vegeta sub umbrela bugetului statului, de a nu studia posibilitățile reale de rentabilizare a producției, poate fi considerată compatibilă cu răspunderea pe care o are cineva căruia i s-a încredințat spre administrare asemenea valori importante ale economiei naționale? Și în acest an, nu numai că nu s-au diminuat pierderile planificate, dar față de anul trecut ele au crescut. Ce argumentări se aduc pentru a explica pierderile? metoda de exploatare proiectată nu corespunde condițiilor de zăcămint. Pînă în iulie anul trecut s-au făcut experimentări, dar fără a se ajunge la o concluzie. De atunci, metoda a fost înlocuită. Aceasta a necesitat noi lucrări de pregătire, a căror valoare a înlocuit prețul de cost. Apoi, intervin greutățile „inerente” începutului, printre care principala este considerată nivelul scăzut de calificare a cadrelor. Cine, dacă nu conducerea întreprinderii și forurile ei de resort tre-

buiau să soluționeze aceste chestii? De ce se admite folosirea cu randament scăzut a potențialului tehnic și a forței de muncă? La Comitetul raional Banat al P.C.R., tovarășul secretar Traian Cociță afirmă că în cauzele obiective primează în situația economică existentă în întreprindere amintită, ci deficiențele în organizarea producției și a muncii, care au determinat ca forța de muncă să lucreze doar șase ore pe schimb, în loc de opt. Am întrebare pe tovarășul director dacă s-a analizat cum a folosit timpul de lucru.

S-au făcut unele determinări sporadice. Acestea ne-am propus să cercetăm preciz gradul de folosire a timpului de lucru, a forței de muncă. Răspunsul, ca și celelalte, se situează pe aceeași linie: a unei atitudini superficiale față de soarta productivității muncii în abataje. Conducerea întreprinderii, cu avizul Ministerului Minelor, căutînd să suplinească gradul neocorespunzător de calificare a unor muncitori și tehnicieni, a admis depășirea considerabilă a numărului planificat de salariati. Evoluția este edificatoare: în 1966, numărul scrip-tic planificat a fost depășit cu 28 de muncitori. Iar în ianuarie și februarie, cu toate că față de anul trecut s-a prevăzut un surplus de 215 muncitori, totuși și această cifră a fost depășită cu 193 de muncitori. Practic, în primele două luni ale acestui an, numărul scrip-tic de muncitori a fost mai mare cu 380 decît media lunară din 1966. A fost și mai mult depășită prevederea din proiect privind numărul scrip-tic al muncitorilor. Așa se face că productivitatea muncii, care a fost în luna februarie de 3,2 tone pe tonă în abataje, s-a redus la 0,977 de tone pe tonă în subteran, ajungînd în numai 0,933 tone pe tonă în mină. Deci, de aproape patru ori mai mică pe mină decît în abataje datorită numărului excesiv de muncitori auxiliari. Pasivitatea față de folosirea cîmăi productive a forței de muncă — problema ridicată cu țările de planara

(Urmare din pag. 1)

tuajie comodă, în sensul că repetă mecanic cererile pentru articole obișnuite, intrate în uz. În ceea ce privește stimularea interesului pentru o seamă de articole noi, inițiativa rămîne în suferință. Scuză e pregătita dinainte: „Industria locală nu ne propune asemenea articole. Vîndem ceea ce se oferă”. Și astfel, în locul unor legături directe, eficiente ale comerțului și industriei cu nevoile pieței, ale consumatorilor, asistăm la o învîrtire într-un cerc vicios. Dar, asupra sarcinilor care revin industriei locale în această privință, prin manifestarea unei curajoase și largi inițiative, vom reveni mai jos. Deocamdată să ne referim la o altă cauză care frînează industria locală de a-și îndeplini menirea.

Concret, este vorba de faptul că, de cele mai multe ori, întreprinderile din acest sector, cum ni s-a semnalat, lucrează de azi pe mîine, fără să aibă nominalizată producția pe o perioadă de timp mai lungă și, în funcție de aceasta, să-și poată organiza în mod științific procesul de producție. „Ne-am orientat în ultima vreme, ne spune tov. Mircea Roșu, inginer șef la I.O.I.L. 1 din Galați, către articole din mase plastice, flori, pu-luri pentru table, biguduri. Însă cu această nu am rezolvat problema unei fabricații stabile, în perspectivă. De aceea, pentru a realiza planul pe baza unor debușee ferme, sîntem nevoiți să extîndem activitatea în sectorul industrial, colaborînd cu întreprinderile republicane”. Și astfel I.O.I.L. Galați, în loc să extîndă sectorul de fabricare a bunurilor de larg consum, își îndreaptă atenția către construcții metalice, care ocupă ponderea principală. Întreprinderea de industrie locală din Brașov preferă, tot pe aceleași considerente, să fabriche elemente pentru tractoare.

— Este bine că planurile unor asemenea întreprinderi lasă posibilitatea unui „joc”, ceea ce le permite să răspundă unor nevoi urgente sau neprevăzute, ne spune tov. R. Lîntes, director al Direcției de industrie locală din C.S.I.C.O.L.A.S. Din păcate însă, acest joc este nepermis de mare, lasă descoperit un prea mare sector al planului. Datorită acestui fapt, întreprinderile se străduiesc să umple golurile cu tot felul de comenzi întîmplătoare, nepuțin să aibă o perspectivă mai largă, ceea ce le creează greutăți și constituie un motiv pentru care unele din ele preferă calea mai comodă a colaborării cu industria republicană. O asemenea colaborare, în principiu, este bună și recomandabilă, însă ea nu trebuie să se extîndă în dauna producerii bunurilor de uz casnic și gospodăresc.”

O altă cauză care generează această stare de lucruri rezidă în modul de aprovizionare, în sensul că nu se acoperă prin repartiții, în mod planificat, întrege necesarul de materii prime. Materialele se procură pe tot felul de căi întortocheate.

„Nu ni s-a asigurat decît 38 m. de țesătură necesară de țesătură primă”, ne spune tov. Nicolae Ioscan, contabil șef la Întreprinderea de

industrie locală din Brașov. Cum realizăm totuși planul de producție? Căutăm să depășim această materie primă la alte întreprinderi, unde ea prisosește. În acest scop, trimitem „emisari” de-ai noștri, care pierd timp, energie, cheltuiesc bani pentru deplasare. Sistemul, pe lângă faptul că e nerational, determină întreprinderile să prefere colaborarea cu industria, fiindcă astfel li se ușurează aprovizionarea. În consecință, interesul lor pentru producerea bunurilor de largă utilizare, cerute de consumatori, trece pe plan secundar”.

PROVINCIALISM TEHNIC

Justificate observații critice fac cumpărătorii în ceea ce privește calitatea articolelor produse de întreprinderile de industrie locală.

Prezența pe piață a industriei locale

Fără îndoială că sînt și nu puține situații onorabile (clăm în acest sens produsele unor întreprinderi din Banat sau Brașov), dar, din păcate, adesea asemenea articole poartă amprenta unui rabat de exigență, fiindcă, pasă-mi-te, ele s-au realizat în circumstanțe de a doua mînă, cu „mijloace locale”. Și astfel, această manifestare anacronică de „provincialism” tehnic se vădește prin obiecte confecționate rudimentar (mai ales în domeniul așa-numit al „tabărilor”) sau care fac concesii prostului gust (mai ales în producerea unor articole de podobaș). Nu puțină umire ne-a trezit cînd, într-o discuție la secția de industrie locală a Sfatului popular regional Galați, ne-au fost prezentate drept „realizări” tot felul de bibelouri din lemn lăcuit — văz că „ciobă-

naș”, coșulețe „cu fragi” etc. — la adresa cărora presa, sub semnătura unor artiști de prestigiu, și-a expus nu o dată punctul de vedere critic. Iată de ce sîntem de acord cu tovarășii care conduc secția (ing. Gh. Iorga, ing. Nicu Boldur), că e necesar ca în întreprinderile de industrie locală să se formeze o seamă de nuclee de concepție, de proiectare, încadrate cu oameni pricepuți, cu o calificare corespunzătoare și care, fiind la curent cu ceea ce se realizează în țări avansate, cu tradițiile meșteșlor noștri locali — să inițieze producerea unor articole corespunzătoare exigențelor din ce în ce mai mari ale cumpărătorilor. Ar fi nimerit, așa cum s-a propus, ca, inițial, asemenea nuclee să ia naștere pe lângă întreprinderile mai mari din regiuni, dar avînd menirea de a colabora, în domeniul proiectării, și cu celelalte unități ale industriei locale. Reținem și propunerile ce s-au făcut ca pentru cei care se dedică dome-

niului bunurilor de utilitate cotidiană să se predea noțiuni de estetică industrială.

LESTUL BIROCRATIEI

În momentul de față, lestul cel mai greu care stînghereste inițiativa, mobilitatea întreprinderilor de industrie locală este inerția organizatorică. „Din momentul înființării ei, în anul 1949, și pînă astăzi, industria locală a crescut, a devenit mult mai complexă — ne spune tov. director R. Lîntes. În această perioadă producția ei a crescut de 10 ori. Ea satisfac de pildă, 50 la sută din necesarul de mobilă destinată populației. Totuși, în ciuda acestor schimbări, modul ei de organizare a rămas același ca acum aproape 20 de ani. Deficiențele de aprovizionare de pildă se datorează unui sistem extrem de greoi de repartiție, care angajează un mare număr de verigi intermediare. De la C.S.P., cota de materiale e comunicată ministerului producător, de aici întreprinderii furnizor, care se adresează statului popular și, în continuare, secției de industrie locală, care trimite un desfășurator la O.R.A.D. etc. etc. Tot așa de greoi și inoperativ este și sistemul de îndrumare a întreprinderilor. Conform prevederilor în vigoare, aceste întreprinderi depind de sfaturile populare raionale sau orășenești, foruri care nu au însă personal tehnic de specialitate. Acest personal există la secțiile de industrie locală ale sfaturilor populare regionale. Și din cauza dublei subordonări (la sfatul raional sau orășeneș și la sfatul regional), orice dispoziții și măsuri trebuie să urmeze o cale ocolită. Practica de fiecare zi a dus la corectarea acestui sistem, astfel că astăzi, în diverse regiuni, potrib unor inițiative locale în întreprinderile au fost legate în mod direct de secțiile de industrie locală, eliminîndu-se verigile intermediare. Aceasta dovedește cu atît mai mult necesitatea unei revizuirii a sistemului existent, care s-a perimat.

SUGESTII DE PERSPECTIVĂ

După părerea multora dintre interlocutorii pe care i-am consultat în cursul anchetei de față, o soluție pentru lichidarea rămînelor în urmă, pentru asigurarea unei dezvoltări rapide în acest domeniu ar fi înființarea, pe regiuni, a unor trusturi de industrie locală. Acestea ar prelua sarcinile actuale ale secțiilor de resort din sfaturile populare regionale, ar constitui unități economice operative care, încadrate cu specialiști și cu mijloace corespunzătoare, ar asigura o îndrumare directă, mai competentă întreprinderilor în subordinea lor.

Intrebarea e, însă, așa cum ne-au sesizat alți participanți la discuții, dacă centralizarea excesivă, într-un domeniu care se ocupă de chestiuni atît de diverse nu ar împinge producția către realizarea unor serii mari, lipsind industria locală de oportunitățile, de promptitudinea, de o rapidă adaptare la exigențele diverse și mereu noi ale cererii. Semnalăm acest aspect întrucît unele raționalizări încercate în acest sens au și dat naștere unor anomalii. Ni le semnalează tov. Petreache Petrescu, directorul I.C.R.M. din Galați: „De cîteva luni, sortimentele pe care le livrau întreprinderile de industrie locală din regiunea noastră în loc să crească, s-au micșorat. Nu se mai produc la noi cazane de rufe, băi de rufe cu fundul de lemn, țevi de copt din tablă neagră etc. Au fost repartizate unor întreprinderi din alte regiuni, care încă n-au apucat să se reproducie. Dar chiar dacă ele și-ar însuși fabricația lor, se pune întrebarea: ce rost are ca asemenea produse ieftine, care nu necesită cine stie ce utilaje, să fie aduse de la sute de kilometri, să-și încarce prețul cu cheltuieli de transport?”

Unii tovarășii consideră că ar fi util să se încerce forme mai simple, mai operative, de genul unor ateliere fără prea mult personal. E de reținut că într-o serie de țări avansate o mare parte a bunurilor de utilitate cotidiană, avînd o foarte diversă gamă de tipuri, e asigurată de asemenea ateliere, a căror producție atinge în unele cazuri chiar a treia parte din producția totală pentru consum a țării. Fără îndoială, argumentele pentru cele mai diverse soluții trebuie cîntărite temeinic, pentru a se lua măsurile cele mai potrivite într-un sector în care e necesar ca operativitatea, spiritul de inițiativă să se manifeste din plin.

SPIRITUL ÎNTEPRINZĂTOR ESTE TOTUL

Aro deplăte tov. R. Lîntes cînd ne atrage atenția că multe întreprinderi și chiar organe tutelare din regiuni înțeleg în mod limitat însăși noțiunea de „diversificare”.

De care firec ca de pildă în regiunea Galați, să și se ofere tot soiul de flori, de biguduri etc. dar, în schimb, să nu poți procura o barcă? Cereri în această privință există — ni se relatează circa 1.000 numai în cursul anului trecut. Dar bărcile se lucrează numai cu „materialele clientului”. Clientii însă nu dispun de material. Și atunci întreprinderile industriei locale oferă flori și biguduri. E mai simplu.

La Întreprinderea de industrie locală din Brașov am întîlnit un alt mod de a înțelege, tot limitat, diversificarea. Știînd că regiunea cunoaște un mare afluz de turiști, m-am interesat ce li se oferă din „producția proprie”. Ni s-a răspuns: „Producem mese plante, grătare și furculițe pentru prăjit carne în excursie, lavoderm (un produs de spălat fără apă), portbagaje etc”. Ne-am interesat, în continuare, cite feluri de mese plante produce întreprinderea. Interlocutorii noștri s-au arătat mirați de insistența noastră. Fîndcă, în concepția lor — ne-am dat seama — faptul că au introdus în fabricație un tip de masă ori un tip de portbagaj înseamnă „diversificare”. De fapt însă, acesta e abia începutul. Din fiecare produs, cum e și această masă plantă, ar trebui să existe tipuri din materiale și în concepția lor — ne-am dat seama — unel varietate game de preturi, de nevoi, de gusturi.

Întreprinderile care produc asemenea bunuri trebuie, în vederea ridicării rentabilității lor, să lanseze pe piață noi produse. Să vină în întîmpinarea cererii populației și a organizațiilor comerciale cu mai multă inițiativă și spirit întreprinzător. Ce împiedică o atare atitudine, datorită căreia sectoare ale cererii populației rămîn nesatisfăcute, în timp ce întreprinderile se mulțumesc într-o situație de vegetare pasivă?

Mai întii, formalitățile greoaie de omologare și de fixare a prețurilor la noile produse. E adevărat că în ultima vreme s-au introdus în această privință unele înlesniri și simplificări, dar mai persistă desule anomalii și anacronisme. Astfel, de pildă, de mai bine de un an durează disputa dintre Întreprinderea de industrie locală — Birlad și forurile centrale de resort (Ministerul Comerțului Interior) privind omologarea unor piese de schimb pentru automobile. Iar tergiversarea la infinit a omologării unei simple sonerii de bicicletă pare de-a dreptul stranie.

În al doilea rînd, anomalia e creată de o seamă de dispoziții și practici, care, fiind foarte juste în

Spiritul artistic de echipă

Se părea că pentru un teatru apropiat de realitate, de Capitală nu este un avantaj, ci un dezavantaj. Am auzit de altfel ori acest argument, întrucât începuse să fie luat drept un adevărat axiomatic. Mergem să vedem un spectacol la Ploiești cu axioma precedând spectacolul. Te-o repetăm tot înainte să ajungem în sală, înaintea să ajungem pe stradă, din gară sau din tren. Și așa, repetate obse-

ca și cele de zilele trecute impun constatarea că este vorba de un alt teatru. Distanța geografică nu s-a schimbat, nici sala teatrului (unii vizitatori mai recent afirmă că ea ar avea nevoie de îmbunătățiri tehnice). S-a schimbat însă colectivul, sau mai exact starea lui de spirit, atitudinea lui față de actul artistic căruia îi dă naștere. Fie că este vorba de lucrarea „Neîncredere în Foișor” — o pie-

care talentul, harul lor artistic le ridică la prezența pregnantă, avind un scop dramatic. Mă refer de pildă la Margareta Pogonat, în piesa lui Neiu Ionescu. Orice s-ar spune că ea este un rol care împarte grosul desfășurării dramatice cu El, rămânând totuși mai mult un personaj de schimb și de legătură între episoade, deschizând un alt filon al acțiunii pe care autorul nu-l urmărește prea departe. Actrița a conferit însă o mare prezență și personalitate rolului — prin simpla participare încărcată de dramatism, chiar prin tăcerile ei care ajută la tensionarea momentelor de suspens, prin așteptarea ei încordată Margareta Pogonat a dovedit că știe să joace bine și fără replică, că știe să ajute situația, momentul acțiunii, chiar dacă în aceste clipe desfășurarea este purtată de alte personaje. Pe de altă parte este la fel de plăcut surprinzătoare evoluția scenică a debutantului Peter Paulhofer (de altfel se dezbătuă această teatru și pe plan actoricesc, ca și pe planul concepției de teatru). El este un tânăr care își lasă sentimentul maturității artistice, al stăpînirii mijloacelor de teatru nealterate nici de manierism, nici de blazare, care înțelege să nu facă pe vedeta, nici chiar într-un gen de piesă care de obicei e lansată prin vedete.

În comedia satirică a lui Shaw, personajele au delicate, adesea insurmontabile misiuni de a fi grave, pline de morgă, cu înclinații și să se autopersevereze în același timp pentru că însuși contextul lor este trasat la limitele caricaturizării. În spectacol, succesul interpretărilor, ca și al piesei, rezidă în știința dozirii, în exploatarea de multe ori a unor infime nuanțe care le conferă o notă proprie. Abuzul ar duce însă pe loc la garaj și facil, în vreme ce o precă mare gravitate și numai gravitate le-ar scoate din peisajul personajelor shaw-iene (unde și prostia, și răutatea, și inteligența, chiar și virtutea poartă un zămbet, care este al autorului). În acest spirit se și joacă „Cociobabe Londrei” pe scena ploieșteană, în special de către câțiva actori ca Nicolae Dinică, Silvia Năstase, Valeriu Popescu, Corneliu Revent și Vivi Popescu. Mai puțin poate de către I. Anghelșcu-Moreni (în rolul lui Sartorius), cărui îi lipsește degetarea, dezvoltarea personajului. În general însă, se poate vorbi de grijă de a se asigura omogenitatea distribuției în ambele spectacole, de a se crea prin distribuție lumea piesei, și, prin aceasta, de a lua naștere o atmosferă viabilă, corespunzătoare ideilor ei.

Teatrul de astăzi se face cu echipă, prea puțin cu vedete. Se face cu actori și nu cu interpreți principali și secundari; orice rol este important pentru un actor bun, după cum nici un rol nu este bun pentru un interpret mediocre. Tot din distribuție, din echipă ar face parte și scenograful, costumiștii și maestrul de lumini. Dar în aceste spectacole, după mine, mai trebuie depus un efort de armonizare a contribuțiilor respective, cu spiritul în care se gândesc și se concepe spectacolul pe planul regiei și actoriei.

Ploieștii ca teatru este o surpriză plăcută, pe deasupra oricăror considerente asupra distanței în kilometri față de București. Mircea ALEXANDRESCU

Pe marginea turneului Teatrului din Ploiești

av, unele păreri strâșec prin a fi luate drept realități. Pleoacă de la ideea unor false despărțiri între teatru „de Capitală” și cel „de provincie”, unii deplânguie parcă imensul ghinion pe care-l are Ploieștii de a nu fi un cartier al Bucureștiului. Menajați în genere de croniciari (dar un menajament oarecum peiorativ), artiștii ploieșteni au început la un moment dat să se simtă nedreptățiți și neglijați. Și de bună seamă Așa înfi, în ultimul an au venit și de două ori la centru, în ambele împrejurări oferindu-ne o reală surpriză.

Zilele trecute ne-au prezentat două spectacole în regia lui George Harag: „Neîncredere în Foișor” de Neiu Ionescu și „Cociobabe Londrei” de Bernard Shaw. Comparate cu ceea ce văzusem mai de mult pe scena ploieșteană, spectacolele de acum câteva luni

să politistă care depășește alte lucrări ale genului printr-o finețe a detaliului psihologic și prin grija pentru sentimentul uman, dar păcătuiește în același timp față de imperativele genului, pentru că diminuează surpriza și tensiunea spre final — fie pe de altă parte că este vorba de una dintre cele mai reprezentative lucrări ale lui Shaw „Cociobabe Londrei” — o constatare comună se impune (și o impune și trecutul turneului): avem de-a face cu o bună concepție de teatru. Distribuția (cuprinzând mulți actori tineri, înzestrați și plini de personalitate) se dovedesc a fi alcătuite în primul rând cu grija de a servi cât mai bine textul, de a pune actorul potrivit pe rolul potrivit. Mărturisesc că m-a surprins foarte plăcut să constat la acest colectiv că actorii de nădejde, cunoscuți, prețuși roluri mărunte, aproape niște apartii, pe

Cei care trebuie să ocupe un loc liber în sala de concert

citind articolul „Cei care trebuie să ocupe un loc liber în sala de concert” publicat în „Știința” din 07.02.67, am vrut să-mi exprim unele păreri în legătură cu problemele ridicate.

La sală, sala de concert este plină, mai ales când vin soliști ca I. Voicu, Șt. Ruha, Magda Ianculescu, Viorica Cortez-Gugulium, sau soliști și cântăreți străini (Anatol Pistoulari) cunoscuți deja publicului; publicul vrea să aibă în primul rând garanția unei interpretări de înaltă clasă. Dacă pe alții aș putea să îi lăsați să ocupe locurile din prima și din a doua parte, întrucât acestea sunt ocupate de muzicanți de elită, în restul săi să lăsați locurile pentru artiștii locali, întrucât ei sunt cei care trebuie să ocupe un loc liber în sala de concert.

ecouri

În București se utilizează variate formule de educație muzicală a elevilor, studenților și a publicului în general. Provingia — și când spun provincia mă refer la centrele raionale și muncitorești cu o populație de 20—50.000 locuitori, unde nu se poate găsi în magazinele... Foto-Sport) decât un număr foarte limitat de discuri de muzică simfonică și de operă, sau chiar deloc — rămâne în afara unor astfel de manifestări.

Se apropie al IV-lea Festival „George Enescu”. Poate și studioul de filme „București” ar avea de spus un cuvânt; ar fi binevenite filme artistice care să redea manifestările organizate în cadrul festivalului, să facă cunoscuți participanții, repertoriul lor.

Ing. Remus MAERUȘAN

cinema

- RAZBOI ȘI PACE — film pentru ecran panoramic (seria D: PATRIA — 9; 12; 15; 18; 21).
- DRAGA BRIGITTE — cinematiscop: REPUBLICA — 9,15; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15. EXCELSIOR — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21. FLAMURĂ — 9,30; 12; 15; 18; 20,30 (la toate completarea Imprudenții), CAPITOL (completarea Muntele) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.
- ONL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALLANCE: BUCUREȘTI — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21. GRIVITA — 10,15; 12,45; 15,15; 17,45; 20,15. MELODIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15. MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- NU SÎNT DEMN DE TINE ȘI FIDELITATE: LUMINA — 9,15; 13,15.
- CASĂTORIE ÎN STIL ITALIAN: LUCEAFARUL (completare Cinea săptămîni în balcon) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21. FESTIVAL (completare Expoziția „Dezvoltarea științei în România”) — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. FEROVIA (completare Muntele) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- MICUL REBEL: CINEMATECA — 10; 12; 14.
- CIOCIARA: CENTRAL — 9; 11,45; 15; 17,45; 20,30.
- MONDO CANE (ambele serii): UNION — 10; 16; 19,30.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10.
- ZORBA GRECUL DOINA — 11,30; 15,15; 18; 20,45.
- JUANA GALLO — cinematiscop: VICTORIA — 8,45; 11; 13,30; 16; GIULEȘTI — 10,30; 15,30; 18; 20,30. MIORITA — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21. FLACĂRA — 15,30; 18; 20,30.
- MOSHI, MOSHI! ALO, JAPONIA! TIMPURI NOI (completare Surogat) — 9 — 21 în continuare.
- ÎNAINTE DE RAZBOI: DACIA (completare Hieroglifele pămîntului) — 9 — 21 în continuare. RAHOVA (completare Muntele) — 15,30; 18; 20,30.
- APELUL — cinematiscop: VICTORIA — 18,30; 21. BUZESTI — 15,30; 18; 20,30.
- DACH — cinematiscop: BUCEGI — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. AURORA — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30.
- JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ — cinematiscop: GLORIA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30. FLOREASCĂ — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30 (la ambele completarea Expoziția „Dezvoltarea științei în România”), ARTA (completare Imprudenții) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.
- LEAC CONTRA DRAGOSTEI: FLOREASCĂ (completare Expoziția „Dezvoltarea științei în România”) — 20,45.
- NIMENI NU VOIA SĂ MOARA: COLENTINA — 15,30; 17,45; 20.
- WINNETOU — cinematiscop (ambele serii): FERENTARI — 10; 16; 19,30.
- OGLINDA CU DOUA FEȚE: VITORUL (completare Cîntec de leagăn) — 15,30; 18; 20,30.
- UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE: MUNCA — 16; 18,15; 20,30.
- ZILE RECI: UNIREA (completare Imprudenții) — 15,30; 18; 20,30.
- UN MARTOR ÎN ORĂS: VITAN — 15,30; 18; 20,15. PROGRESUL — 15,30; 18 (la ambele completarea Comora din Panagjurist).
- SANJURO — cinematiscop: POPULAR — 15,30; 18; 20,30.
- GOLBA ÎNCHILUI TOM — cinematiscop: MOSLOR — 15; 18; 20,45.
- A FOST CINDVA HOT — cinematiscop: CRINGĂSI — 15,30; 18; 20,30.
- VARLOC — cinematiscop: COSMOS — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15.
- DIMINETILE UNUI BAIAT CUMINTE: COTROCENI (completare Expoziția „Dezvoltarea științei în România”) — 15,15; 18; 20,45.
- ÎNTRE DOI: LIRA (completare Hieroglifele pămîntului) — 15,30; 18; 20,30.
- NU SÎNT DEMN DE TINE: VOLGA — 9,30; 11,45; 14,15; 16,30; 18,45; 21. DRUMUL SĂRII — 11; 15,15; 18; 20,30.

teatre

- Teatrul de operă și balet: SPĂRGĂTORUL DE NUCI — 11, SEARĂ VENEZIEA — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: SÎNGE VENEZ — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): ÎNSIR-TE MARGARITE — 15, O FEMEIE CU BANII — 20, (sala Studio): ÎNTILNIRE CU INGERUL — 19,30.
- Teatrul de Comedie: CAPUL DE RAȚOI — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Ștefan Măgureanu nr. 1): MOARTEA LUI DANTON — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): CAZUL OPPENHEIMER — 15,30, NU SÎNT TURNUL EIFFEL — 20.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Marghera): ACEST ANIMAL CUPAT — 15,30, DON JUAN (spectacol prezentat de Teatrul de stat din Constanța) — 19,30, (sala Studio): SONET PENTRU O PĂPUȘĂ — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: TURCARET — 20.
- Teatrul Mic: RICHARD ALI H-LEA — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: FILE DE TEATRU — 9,30, SINZIANA ȘI PEPELEA — 15,30, CEI TREI MUȘCHETARI — 19,30.
- Studiul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: VASSA JELEZNOVA — 20.
- Teatrul „Tîndărică” (sala din Calea Victoriei): GULIVER ÎN ȚARA PĂPUȘILOR — 17.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): PARADA REVISTEI — 19,30, (sala Victoria): COLIBRI MUSIC-HALL — 19,30.
- Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: PENTRU TOT CE MI ESTE DRAG — 18.
- Ciroul de stat: INTERNAȚIONAL '67 — 19,30.

„Cartea la locul de muncă”

deoarece, după părerea multor tovarăși, ea constituie o piedică, întrucât în calca circuitului cărților tehnice care au un preț mai ridicat.

— Pentru stabilirea precomenzilor la lucrările tehnice se folosește sondajul specialiștilor, singurul sistem care, teoretic, ar trebui să se dovedească eficient. Practic însă, socotelile noastre sînt împiedicate deosebit de consultanții, fiind specializati în marile întreprinderi, iar doar o estimare cifrică foarte probabilă și uneori prea optimistă a viitoarelor vânzări. În momentul de față, se întreprinde o consultare încă restinsă o scarlată din amplitudinea respectivă pentru ca aprecierile să aibă o bază cât mai reală. În plus, nu se desăvîșește o temeinică popularizare a lucrării în momentul apariției ei. Și astfel se întâmplă ca ea să nu se vîndă cum se prevedea, (dăși precomanda ne dădea asigurări liniștitoare, îngrijind numărul lucrărilor din depozit).

Rafurile ticsite cu cărți, grămizile de volume peste care praful se depune în voie reprezintă în același timp o piedică în activitatea C.L.M.-utililor, care cu datorită să ruzescă cit mai mult fondul de cărți. De aceea, în prezent, se impune din partea Centralei editurilor și difuzării cărții un studiu atent al tuturor volumelor din depozite și standuri, înfăptuirea celor realment depășite (ne referim la lucrările tehnice care nu mai sînt la nivelul cerințelor actuale), valorificarea altora prin recartarea interregională.

Pe de altă parte, se poate ca o bună parte dintr-o cantitate de cărți să treacă din interesul unor cititori. Dar cum pot afla acestora de existența lor, apoi, cum pot ajunge la ele? În momentul de față, cu mari dificultăți. Ar trebui ca în standurile din întreprinderi să se găsească cit mai multe volume dintre cele care cum zac în depozitele C.L.M., pentru ca mii de salariați să poată consulta un sortiment cu adevărat variat. Această soluție nu este însă realizabilă deoarece contravine unui normativ în vigoare aparținînd Centralei editurilor și difuzării cărții și Ministerului Finanțelor care prevede ca standurile să nu aibă un sold de trei ori mai mare ca depunerea lunară. Restricția ar trebui revizuită

De ce în rafturi prăfuite și nu în întreprinderi?

După cum rezultă dintr-o statistică a Centralei de cărți și difuzare a cărții din regiunea București, la începutul anului 1966 în standurile și depozitele C.L.M. erau stocate valori însemnate din lucrări de specialitate și beletristice (7 milioane volume, dintre care peste 50 la sută lucrări tehnico-științifice). În cursul anului, fondul în care a mai scăzut. Cu toate acestea, întrucât lucrările tehnice, se constată că unele se difuzează mai greu decît se aștepta. Una dintre cauzele ne-a fost indicată de responsabilul C.L.M. 3, Petre Mehedini:

deoarece, după părerea multor tovarăși, ea constituie o piedică, întrucât în calca circuitului cărților tehnice care au un preț mai ridicat.

— Pentru stabilirea precomenzilor la lucrările tehnice se folosește sondajul specialiștilor, singurul sistem care, teoretic, ar trebui să se dovedească eficient. Practic însă, socotelile noastre sînt împiedicate deosebit de consultanții, fiind specializati în marile întreprinderi, iar doar o estimare cifrică foarte probabilă și uneori prea optimistă a viitoarelor vânzări. În momentul de față, se întreprinde o consultare încă restinsă o scarlată din amplitudinea respectivă pentru ca aprecierile să aibă o bază cât mai reală. În plus, nu se desăvîșește o temeinică popularizare a lucrării în momentul apariției ei. Și astfel se întâmplă ca ea să nu se vîndă cum se prevedea, (dăși precomanda ne dădea asigurări liniștitoare, îngrijind numărul lucrărilor din depozit).

Prea multe standuri... strică?

S-ar părea că, datorită rolului extrem de important pe care C.L.M. îl are atât în atragerea unor noi prieteni ai literaturii, cit și în completarea cunoștințelor de specialitate, ale multor cadre medii și superioare din întreprinderi, sistemul desfacerii cărților la locul de muncă cunoaște o dezvoltare mare. Cu toate acestea, am aflat cu surprindere că numărul standurilor din întreprinderi este în scădere. Pe de o parte, conducătorii unor întreprinderi din Capitală și „Flamura roșie”, „Pionierul”, „Termocentrala Filaret” nu au acordat sprijin organizării acțiunii de difuzare a cărții. Răspunderea revine direct C.L.M. Am ascultat astfel opinia responsabilului C.L.M. 1: „Prea multe standuri duc la pulverizarea fondului de carte, care și așa este insuficient”. Dar, în ciuda acestor afirmații, unuia care are trei chioscuri volante pe stradă, care folosesc volumele destinate vânzării în întreprinderi. Ele nu „pulverizează” cartea? Cu lucrările de carte care și așa putea să satisfacă în bune condiții, nevoile unor instituții.

În actualul sistem, una dintre funcțiile-cheie ale unității C.L.M., bibliograful, este cea care trebuie să fie promotorul unei adevărate munci științifice cu cartea, este literalmente îngropat în multitudinea operațiilor scriptologice.

— Sarcina mea, în momentul de față, este de a păstra bibliograful de la C.L.M. 3, Radu Georgehe, — este acesta de a înregistra necesarul de carte, „întîrîndu” „lesirile” și repartizîndu-le făcute în acest fel, nu mai sînt rămîne aproape nici un moment liber pentru a urmări miscarile cărților în întreprinderi, activitatea îndrumătorilor noștri.

Și în această privință este așteptată intervenția operativă a organelor de resort care, pe baza unei cercetări atentă și simplificate a necesarului și formării lui. Dacă toate aceste măsuri vor fi dublate de o alegere mai judicioasă a unor difuzori voluntari, „Cartea la locul de muncă” își va sporii mult contribuția la satisfacerea cerințelor cititorilor din întreprinderi.

Radu CONSTANTINESCU

Premieră la Teatrul de păpuși din Galați: „Ce mi-a povestit pădurea” Foto: Agerpres

tv

În jurul orei 19,00 — Transmisie de la Sala Palatului R. S. României: Spectacol organizat cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la răscoală (început din 1907).

- 20,00 — Săptămîna.
- 21,00 — Reflector.
- 21,15 — Avanzpremieră.
- 21,30 — „X. Y. Z.”: Cum a căzut avionul lui Aurel Vlaicu?
- 22,05 — „Întîlnire cu neprevăzutul” — film artistic.
- 23,00 — Teledocumentar de noapte.

Metamorfoza năravurilor

(Urmare din pag. 3)

îndrăgostitului. Mavru contemporan nemăfîind chiar atât de candid, Iago e silit la un surplus de fantezie, ignominioasă sale morale nuanțîndu-se pînă la filigrană. Un prieten lucrînd într-o mare întreprindere industrială m-a fîntat că frumoașa inițiativă luată de casa de discuri Electrecord nu are continuare.

Se apropie al IV-lea Festival „George Enescu”. Poate și studioul de filme „București” ar avea de spus un cuvînt; ar fi binevenite filme artistice care să redea manifestările organizate în cadrul festivalului, să facă cunoscuți participanții, repertoriul lor.

Iuliu o campanie subtilă de semi-soapte, semi-insinuări, semi-aluzii, toate abia murmurate din virful limbii și din colțul buzelor, fîndcă Iago e prudent, nu mai declară, face atmosferă, nu mai denunță, „crează” climat. Și nimic nu e mai greu pe lumea asta decît să spulberii o afirmare și să lîmpezești într-o apendă și face, după aceea, cum vrea el, orice opinie, alta decît a lui, pîrîndu-i-se execrabilă și aprîndu-i ca o strîmbire a autorității sale. Am cunoscut un asemenea om într-o întreprindere. Cînd își dădea seama că nemulțumirile s-au strîms prea multe, amenințîndu-l cu revărsarea, convocă o ședință numită în

limbajul său particular și tehnic, o „supapă”. Oamenii se adunau, își exprimau opiniile moacine, dorințe legitime și ignoraute. El asculta propunerile îndrîtiste cu un aer de recunoștință pentru cei care le făceau, spunea din cînd în cînd: „Just!”, nota în carnet inițiativele, mulțimea la sfîrșitul ședinței celor „care l-au ajutat”, și în aceeași zi zburtea carnetul într-un sertar, lîngă altele cu același conținut. Iar a doua zi zburtea ambalajul, practicînd disprețul grațios față de oameni — una din cele mai periculoase forme ale înumanității — o lua de la capăt. Primarul din „Revizorul”, obtuz și călînd pe gramuzul semenilor săi, a be-

neficiat de avantajele civilizatei; a devenit afabil, tandru și atent, de o gentilețe seducătoare.

Ca și binele, nici răul nu rămîne veșnic împietrit în stăntina și înfășurarea lui. Viciile evoluează. Sub presiunea unei societăți care nu le îngăduie, care le sancționează și reprimă, se rafinează și se travestesc, folosînd mîști de o incredibilă fantezie.

Și cred că e de descifrat în această zăbateră disperată a lor două elemente: înfrînjirea viciilor de a persista, dar și vegera responsabilă a oamenilor, a societății, obligația de a le surprinde și demasca dincolo de orice grimă, perucă sau vestmintă.

— Sarcina mea, în momentul de față, este de a păstra bibliograful de la C.L.M. 3, Radu Georgehe, — este acesta de a înregistra necesarul de carte, „întîrîndu” „lesirile” și repartizîndu-le făcute în acest fel, nu mai sînt rămîne aproape nici un moment liber pentru a urmări miscarile cărților în întreprinderi, activitatea îndrumătorilor noștri.

Și în această privință este așteptată intervenția operativă a organelor de resort care, pe baza unei cercetări atentă și simplificate a necesarului și formării lui. Dacă toate aceste măsuri vor fi dublate de o alegere mai judicioasă a unor difuzori voluntari, „Cartea la locul de muncă” își va sporii mult contribuția la satisfacerea cerințelor cititorilor din întreprinderi.

Delegația Grupului român al Uniunii interparlamentare a plecat la sesiunea de la Palma de Majorca

Joi dimineața a părăsit Capitala, plecând în Spania, la Palma de Majorca, delegația Grupului român al Uniunii interparlamentare...

Cronica zilei

RECEPȚIE CU PRILEJUL ZILEI NAȚIONALE A PAKISTANULUI

Ambasadorul Pakistanului la București, Ahsan-ul-Huque, a oferit joi seara o recepție în saloanele restaurantului Athenae Palace...

VIZITELE OASPEȚILOR DIN R. P. BULGARIA

Delegația condusă de Marin Grănov, ministrul construcțiilor din R. P. Bulgaria, care se află în țara noastră la invitația ministrului in-

dustrial construcțiilor, Dumitru Mosora, a avut întâlniri cu membri ai conducerii ministerului și a vizitat fabrici de materiale de construcții din cadrul complexului industrial București-Militari...

SEARĂ CULTURALĂ CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAȚIONALE A GRECIEI

Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea a organizat joi o seară culturală cu prilejul sărbătorii naționale a Greciei...

PLECAREA DELEGAȚIEI U.A.S.R. LA CONGRESUL U.I.S.

Joi a părăsit Bucureștiul, plecând la Ulan-Bator, delegația Uniunii Asociațiilor Studenților din România, care va participa la lucrările celui de-al IX-lea Congres al Uniunii Internaționale a Studenților...

Manifestări consacrate aniversării răscoalei din 1907

În întreaga țară au continuat ieri manifestările consacrate împlinirii a 60 de ani de la răscoala jărânilor din 1907. În sala „Ciprian Porumbescu” din SUCEAVA a avut loc o adunare comemorativă...

Despre însemnătatea răscoalei din 1907 a vorbit Marcel Mogoșiu, vicepreședintele al comitetului executiv al statului popular regional...

În sala cinematografului „Minerul” din BAIA MARE a avut loc ieri o adunare comemorativă. Au luat parte numeroși țărani cooperatori din comunei și satele regiunii Maramureș...

În memoria lui Brâncuși

La Uniunea Artiștilor Plastici a avut loc, joi seara, o manifestare consacrată împlinirii unui deceniu de la moartea sculptorului Constantin Brâncuși...

Plecarea lui Richard Nixon

Joi dimineața a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Praga, Richard Nixon, fost vicepreședinte al Statelor Unite ale Americii...

Pe aeroportul Băneasa, a fost condus de Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe...

PLECAREA DELEGAȚIEI U.A.S.R. LA CONGRESUL U.I.S.

Joi a părăsit Bucureștiul, plecând la Ulan-Bator, delegația Uniunii Asociațiilor Studenților din România...

FOTBAL

DUPĂ MECIUL FRANȚA-ROMÂNIA

La o lovitură de colț executată de fotbalistii români

PARIS 23 (Agerpres). — Ziarele franceze aparute joi publică ample reportaje și comentarii pe marginea meciului de fotbal România-Franța...

CLAY PĂSTREAZĂ SUPREMAȚIA

Pentru a doua oară în acest an boierul Cassius Clay și-a apărat cu brio titlul de campion mondial la categoria „greu”, învingându-l prin K.O. în rundul 7 pe salangierul său Zora Folley...

SPORT

TENIS DE MASĂ

Echipa masculină C.S.M. Cluj din nou campioană europeană

BUDAPESTA 23 (Agerpres). — La Budapesta s-a disputat aseară al doilea meci al finalei „Cupei campionilor europeni” la tenis de masă (masculin) între echipele C.S.M. Cluj și Vasutas Budapesta...

La rezultatele tehnice: Cobirzan — Kovacs 2-0; Giurgiuca — Berczik 2-0; Negulescu — Rozas 2-0; Giurgiuca — Kovacs 2-0; Cobirzan — Rozas 0-2; Negulescu — Berczik 2-1.

„Mondialele” de hochei pe gheață

ROMÂNIA-UNGARIA 5-2 • CEHO-SLOVACIA ÎNVINSĂ DE FINLANDA!

Ieri, la Viena, în cadrul grupei B a campionatului mondial de hochei pe gheață, selecționata României a înfrânt reprezentativa Ungariei...

landa. Echipa Suediei, în revenire de formă, a dispus cu 8-2 (2-1, 5-1, 1-0) de cea a R. D. Germane.

„C. C. E.” la volei Rapidiștii învinși la Praga

În semifinalele „Cupei campionilor europeni” la volei (masculin), echipa Ruda Hvezda Praga a învins aseară cu scorul de 3-1 (15-9, 7-15, 15-8, 15-11), echipa Rapid București...

la Praga. În semifinalele „Cupei campionilor europeni” la volei (masculin), echipa Ruda Hvezda Praga a învins aseară cu scorul de 3-1 (15-9, 7-15, 15-8, 15-11), echipa Rapid București...

CONFEȚII DE VARĂ PENTRU COPII

Pentru zilele calde ce vor veni, Fabrica de confecții din Călărași a pregătit câteva modele comode și ușoare, mai ales pentru cei mici...

Cumpărături prin coletărie

Cooperarea de consum pune la dispoziția cetățenilor din localitățile pe care le aprovizionează un sistem de deservire care economisește timpul...

Un fumător câștigat pentru acțiunea noastră

Sînt fumător pasionați, nu sufer de nici o boală și îmi vine greu să renunț la această plăcere...

Viata infirmă scepticismul celor ce nu cred că fumatul în public poate fi reglementat

Există anumite locuri de muncă unde fumatul este pur și simplu de neconceput. Așa este cazul Centralei telefonice automate din orașul Suceava...

A mai rămas un recalitrant

De 12 ani, de când lucrez la ADAS, inhalez această otrăvă, fumul de țigară, împrăștiat în birou de un coleg...

Concurs republican de regularitate și rezistență rezervat MOTORETELOR „CARPAȚI”

Motoreta „Carpați”, produs original de concepție românească, realizat, prin colaborare, de întreprinderile „6 Martie”-Zărnești și „Metrom”-Brașov...

sînt asigurate. De asemenea, pentru circulația pe motoretele „Carpați” nu necesită examen de conducător. Parcarea unui asemenea vehicul nu constituie o problemă.

Produce ce se vind cu plata in rate pina la 31 martie

În puținele zile care au mai rămas pînă la sfîrșitul lunii, se mai pot cumpăra, cu plată în rate, o serie de produse...

vremea

Ieri în țară: vremea a fost călduroasă, cu cerul variabil, mai mult senin în jumătatea de sud a țării. Izolat, în nordul Transilvaniei și al Moldovei s-au semnalat ploii slabe și averse...

Dochia COMȘA Responsabila cofetăriei „Republica”

„Minunea” s-a intimplat unde nu aș fi crezut niciodată...

În urmă cu câteva luni, cînd intrai în „sala pașilor pierduți” din Palatul Justiției, aveai impresia că te afli într-un infern...

respect și considerație. Cei ce vor să fumeze la dispoziție un loc special pentru fumat...

„Minunea” s-a intimplat unde nu aș fi crezut niciodată...

În întreprinderea noastră și ultimele redate cedează...

În întreprinderea noastră fumatul nu a fost și nu este permis sub nici

tească pe nefumători este pe deplin motivată. Ba așa putea spune că aceste măsuri, într-un fel, asigură o oarecare protecție și pentru fumători...

„Minunea” s-a intimplat unde nu aș fi crezut niciodată...

În întreprinderea noastră și ultimele redate cedează...

În întreprinderea noastră fumatul nu a fost și nu este permis sub nici

tească pe nefumători este pe deplin motivată. Ba așa putea spune că aceste măsuri, într-un fel, asigură o oarecare protecție și pentru fumători...

„Minunea” s-a intimplat unde nu aș fi crezut niciodată...

În întreprinderea noastră și ultimele redate cedează...

În întreprinderea noastră fumatul nu a fost și nu este permis sub nici

tească pe nefumători este pe deplin motivată. Ba așa putea spune că aceste măsuri, într-un fel, asigură o oarecare protecție și pentru fumători...

„Minunea” s-a intimplat unde nu aș fi crezut niciodată...

În întreprinderea noastră și ultimele redate cedează...

În întreprinderea noastră fumatul nu a fost și nu este permis sub nici

tească pe nefumători este pe deplin motivată. Ba așa putea spune că aceste măsuri, într-un fel, asigură o oarecare protecție și pentru fumători...

„Minunea” s-a intimplat unde nu aș fi crezut niciodată...

În întreprinderea noastră și ultimele redate cedează...

În întreprinderea noastră fumatul nu a fost și nu este permis sub nici

Alexandrina ROMOCEA Fabrica de confecții și tricotate-București

Irina DONICA contabilă, Inspectoratul raional ADAS Drăgănești-Olt

viața internațională

URUGUAY

Atmosferă nefavorabilă conferinței de la Punta del Este

MONTEVIDEO 23 (Agerpres). — Partidele și organizațiile progresiste din Uruguay au anunțat că vor organiza numeroase acțiuni de protest împotriva conferinței șefilor de state din țările membre ale O.S.A., ce urmează să aibă loc între 12 și 14 aprilie în localitatea uruguayană Punta del Este. Se proiectează organizarea unui miting internațional de protest la Montevideo, la care au fost invitați să participe scriitorul Jean Paul Sartre și filozoful Bertrand Russell, a unei întâlniri a studenților latino-americani și a unui marș spre Punta del Este. De asemenea, s-a anunțat organizarea unei greve de 24 de ore sub auspiciile Centralei unice a oamenilor muncii din Uruguay.

Intrucât ținta principală a acțiunilor de protest va fi politica dusă de S.U.A. în Vietnam și în țările Americii Latine, autoritățile uruguayene au anunțat că vor fi luate importante măsuri de securitate pentru reprezentanții S.U.A. Patru ale poliției și armatei vor fi

instalate pe șoselele spre Punta del Este, iar hotelul San Rafael, unde se va desfășura conferința, va fi supravegheat îndeaproape. În ce privește pe presedintele Johnson, s-a anunțat că majoritatea celor 2.000 de membri ai suitei sale va fi alcătuită din membri ai serviciilor secrete nord-americane.

RIO DE JANEIRO 23 (Agerpres). — Activitatea desfășurată timp de șase ani în cadrul programului american „Alianța pentru progres” nu a adus nici un fel de modificări în sistemul interamerican și nu a contribuit la ameliorarea situației popoarelor latino-americane, scrie ziarul brazilian „Jornal do Brasil”. „Alianța”, subliniază ziarul, nu a dat țării în curs de dezvoltare acel impuls inițial care să fi dus la înfăptuirea unor programe independente de progres economic. Nimeni nu-și mai face iluzii în legătură cu posibilitățile „alianței” de a contribui în mod real la dezvoltarea economică a Americii Latine.

ÎN CELE 18 ȚĂRI AFRO-MALGAȘE CONSECINȚE ALE ASOCIERII LA PIAȚA COMUNĂ

BRUXELLES 23 (Agerpres). — Puterea de cumpărare a populației din cele 18 țări africane asociate în 1963 la Piața comună s-a înrăutățit după încheierea convenției, a declarat, în cursul unei conferințe roșite la Bruxelles, Roger Guerillot, ambasadorul Republicii Africa Centrală în Belgia. Prin asocierea la C.E.E., cele 18 țări africane sperau la o îmbunătățire a situației lor economice. Însă, în repetate rânduri, aceste țări și-au exprimat nemulțumirea crescândă față de rezultatul schimburilor comerciale cu Piața comună.

Pentru a remedia această stare anormală de lucruri, a conchis Roger Guerillot, cele 18 țări asociate studiază în prezent posibilitățile creării unei organizații comune de export. Aceasta va reorganiza, în special, legăturile maritime și problemele de desfacere.

Vizita tovarășului Gheorghe Rădulescu în R. D. Germană

BERLIN 23. — Corespondentul Agerpres Șt. Deju transmite: La 23 martie au continuat la Berlin convorbirile privind adâncirea relațiilor de cooperare economică și tehnico-științifică între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană.

La sediul Consiliului de Miniștri al R.D.G. a avut loc o convorbire între vicepresedintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Gheorghe Rădulescu, și vicepresedintele Consiliului de Miniștri al R.D.G., Julius Balkow. La convorbire, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, a participat și ambasadorul României în R.D.G., Nicolae Ghenea.

În seara de 23 martie, ambasadorul Nicolae Ghenea a oferit o masă în cinstea lui Gheorghe Rădulescu, vicepresedinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România. La masă, care s-a desfășurat într-o atmosferă foarte prietenească, au participat Julius Balkow, ministrul Walter Halbritter, președintele Comitetului de stat pentru prețuri de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.D.G., Friedrich Leucht, adjunct al ministrului pentru comerțul exterior, Wolfgang Gress, adjunct al ministrului construcțiilor de mașini grele și instalații, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al R.D.G., precum și alte persoane oficiale.

UN AN DE ÎNSEMNATE REALIZĂRI

● RAPORTUL COMISIEI ECONOMICE O.N.U. PENTRU EUROPA ASUPRA EVOLUȚIEI ECONOMIEI ȚĂRILOR SOCIALISTE ÎN 1966

GENEVA 23. — Corespondentul Agerpres Horia Liman transmite: Comisia economică a Națiunilor Unite pentru Europa a dat publicității raportul anual asupra evoluției economiei țărilor socialiste în 1966. Documentul scoate în evidență câteva trăsături caracteristice, care duc la concluzia că în ansamblu s-au înregistrat progrese importante. Tendința generală a fost aceea a sporirii eficienței economice și a creșterii calității producției. În toate țările socialiste din Europa se acordă o atenție deosebită îmbunătățirii nivelului tehnic al industriei și ridicării nivelului de trai al populației. Raportul subliniază efortul făcut în domeniul investițiilor, în vederea menținerii ritmului de creștere. Anul trecut, după cum reamărcă raportul, planurile au fost

depășite atât în industrie cât și în agricultură. Cele mai spectaculoase creșteri au fost înregistrate în România, Bulgaria și Albania. U.R.S.S. a obținut o recoltă mult superioară celor din anii trecuți. De asemenea, în Polonia au fost depășite planurile în domeniul industrial, ca și al agriculturii, iar venitul național a crescut cu 6 la sută în raport cu 1965. Investițiile și venitul național au marcat progrese și în Cehoslovacia; în R. D. Germană au fost făcute însemnate investiții, iar comerțul exterior a crescut cu 9 la sută. Producția totală a Ungariei a depășit cu 6 la sută pe cea din 1965.

Raportul subliniază că fenomenul creșterii corespunde tendinței remarcate în anii din urmă și se menține cu consecvență.

După „decretele din martie”

Telegrame din Tist-Ouzou, Batna, Tiarat, din Oran și Constantine anunță că pe întreg teritoriul Algeriei au loc în aceste zile însuflitoare mitinguri prilejuate de aniversarea a patru ani de la „decretele din martie” 1963.

După proclamarea independenței, Algeria a trecut sub controlul său imense întinderi de terenuri agricole, care timp de 130 de ani fuseseră sub stăpânirea colonialistă, a preluat câteva sute de întreprinderi industriale abandonate de foștii lor proprietari. Începând din iulie 1962 și până în luna septembrie a

clămarea independenței eforturile au fost îndreptate în primul rând spre ameliorarea situației economice, astăzi se pune cu acuitate problema creării unei economii noi.

Prin măsurile adoptate, Algeria a reușit să-și asigure participarea nemijlocită la valorificarea resurselor sale. Un domeniu în care s-au realizat progrese palpabile este și acela al hidrocarburilor și al minereurilor. În urmă cu doi ani a fost creată Societatea algeriană de transport și comercializare a hidrocarburilor — „Sonatrach”. Această societate de stat

corespondență din Alger

aceluiași an, muncitorii agricoli, felahii săraci și mijlocași se organizează pe întreg teritoriul țării pentru a asigura efectuarea în luna august a lucrărilor agricole pe aceste terenuri. În unele părți, administrarea este preluată direct de stat. Astfel sînt realizate trei obiective importante: salogardarea pământurilor părăsite de foștii proprietari, asigurarea recoltelor pentru anul următor, satisfacerea necesităților imediate ale populației. Preluarea acestor pămînturi se cerea însă consecvență prin lege. Operațiunea are loc prin promulgarea, începînd de la 22 martie 1963, a trei decrete consecutive: primul consfințește acțiunea muncitorilor și țăranilor de a prelua gestiunea bunurilor părăsite; cel de-al doilea reglementează organizarea acestui nou sector în agricultură, iar al treilea decret modul de repartiție a produselor agricole realizate.

Concomitent, în marile orașe Alger, Oran, Constantine a fost preluată conducerea unor importante uzine, fabrici, aşezăminte comerciale de către comitetele muncitorești. Aceste întreprinderi au trecut apoi în proprietatea și sub controlul direct al statului, împreună cu proprietățile foștilor colaboratori ai administrației coloniale. Acestea au fost istoricele „decrete din martie” 1963.

În prezent, statul algerian manifestă o preocupare sporită pentru schimbarea întregii structuri economice a țării. Se consideră că, dacă în „faza de tranziție” pe care Algeria a traversat-o de la pro-

participă nemijlocit la cercetarea, exploatarea, producția, transportul și comercializarea hidrocarburilor. Totodată, unul din obiectivele imediate ale societății este și procurarea unui parc de utilaje moderne. Zilele trecute au fost semnate o serie de contracte prin care țara noastră va lua livra Algeriei instalații de foraj petrolier la mare adîncime. „Prin achiziționarea unor asemenea utilaje — sublinia Ahmed Ghazali, director general al societății „Sonatrach” — își lărgeste parcul de instalații, fiind de acum înainte în măsură să întreprindă și lucrări pe cont propriu”.

Alături de marile obiective proprietate de statului algerian de a cum construi, printre care uzina de lichefiere a gazului metan de la Arzew și cea de-a treia conductă sahariană de petrol, în perioada imediat următoare vor fi date în exploatare combinatul siderurgic de la Annaba, complexul textil de la Draa-Ben-Khedda. O serie de alte măsuri, cum ar fi naționalizarea minelor, a societăților de asigurare, crearea băncii naționale algeriene au dus nemijlocit la întărirea sectorului de stat algerian.

Toate acestea sînt apreciate ca o continuare firească a decretelor din martie 1963. „Decretele din martie”, scrie ziarul „El Moudjahid”, au marcat începutul unei etape istorice, în care se inaugura traducerea în viață a voinței poporului de a participa el însuși la administrarea patriei sale naționale”.

C. BENGHA

RENAȚIONALIZĂRI ÎN ANGLIA

LONDRA 23 (Agerpres). — Legea cu privire la naționalizarea industriei siderurgice, adoptată de cele două corpuri legislative ale parlamentului britanic, a intrat oficial în vigoare ieri seară, cînd a fost aprobată de regina Angliei. Legea prevede renaționalizarea a 13 mari firme siderurgice, care acoperă 90 la sută din producția națională, și acordarea unor indemnizații de circa 485 milioane de lire sterline acționarilor expropriati. Aceste firme au fost naționalizate prima oară de guvernul laburist condus de Atlee, dar guvernul conservator care i-a urmat în 1951 le-a redat proprietății particulare.

Comunicat privitor la vizita în U. R. S. S. a unei delegații de partid din R. D. G.

MOSCOVA 23 (Agerpres). — La Moscova a fost dat publicității un comunicat privitor la vizita în U.R.S.S. a unei delegații de partid din R. D. Germană, condusă de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D.G. Subliniind dezvoltarea cu succes a prieteniei și colaborării dintre cele două țări, comunicatul relevă voința comună de a continua și a adînci această colaborare. Cele două

Comitetul celor 18 și-a suspendat lucrările

GENEVA 23 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă, în sesiunea de ieri a Comitetului celor 18 pentru dezarmare, șeful delegației americane, Foster, a propus suspendarea lucrărilor pînă la 9 mai, pentru a avea posibilitatea de a se consulta cu aliații S.U.A. asupra tratatului de nerăspîndire a armelor nucleare și îndeosebi asupra problemelor ridicate de dezvoltarea cercetărilor nucleare în scopuri pașnice și exercitărea controlului asupra unor asemenea cercetări. El a informat comitetul că U.R.S.S., în calitate de copresedinte, nu are obiecții împotriva acestei propuneri.

Reprezentantul U.R.S.S., A. A. Roscin, a subliniat că Uniunea Sovietică se pronunță pentru încheierea cît mai grabnică a tratatului cu privire la nerăspîndirea armei nucleare, care ar fi un pas pentru luarea altor măsuri în domeniul dezarmării. Reprezentanții U.R.S.S. sînt gata să depună eforturi, atît în Comitetul celor 18, cît și în afara acestuia, pentru rezolvarea problemei nerăspîndirii armei nucleare.

Delegatul suedez, H. Bergström, a declarat că Suedia „nu este mulțumită” de suspendarea pe șase săptămîni a lucrărilor comitetului. El a adăugat că nu înțelege de ce în timpul cîr a continuat negocierile Statelor Unite cu aliații lor, comitetul nu ar putea examina alte probleme ale dezarmării.

Șeful delegației indiene, Trivedi, a arătat că țara sa nu se opune recomandărilor copresedintelui. În același timp, el a împărtășit unele îndoieli ale ambasadorului Suediei,

RUNDA KENNEDY

Termenul limită se apropie, dar PROBLEMELE RĂMÎN NEREZOLVATE

NEW YORK 23 (Agerpres). — Ziarul „Journal of Commerce”, referindu-se la „etapa hotărîtoare” din aprilie a negocierilor din cadrul „runde Kennedy”, subliniază că S.U.A. vor împingea o rezistență fermă la Geneva, în cazul în care vor încerca să-și grăbească partenerii în adoptarea unei hotărîri în problema taxelor vamale. Doriința S.U.A. de a grăbi realiza-

rea unei înțelegeri este legată de faptul că în curînd expiră perioada în care, potrivit unei rezoluții a Congresului american, președintele are dreptul să probe hotărîrea privind reducerea taxelor vamale. Cu toate că termenul stabilit pentru încheierea negocierilor se apropie — scrie revista „Business Week” — „majoritatea problemelor principale rămîn, ca și înainte, nerezolvate”. Revista menționează în acest sens divergențele dintre S.U.A. și țările Pieței comune în problema esențială a tratatelor: S.U.A. cer reducerea generală și liniară a 50 la sută a tarifelor vamale, în timp ce țările Pieței comune insistă asupra unei reduceri selective. Aceste țări se tem că „chiar și după reducerea la jumătate a taxelor de import, mărfurile europene nu vor putea pătrunde pe piața S.U.A.”.

O cuvîntare a lui W. Gomulka

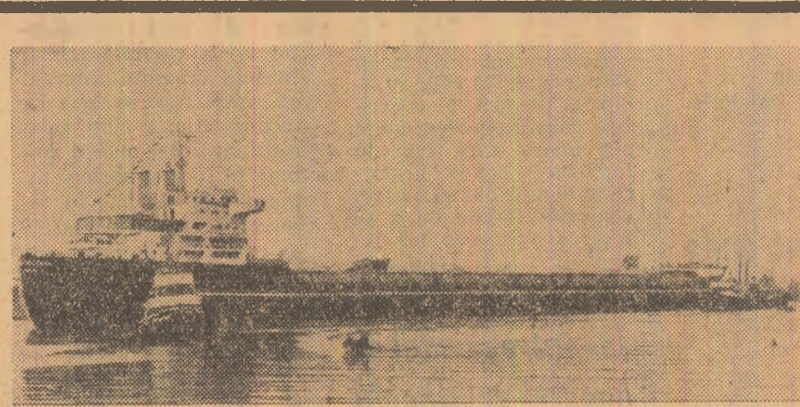
VARȘOVIA 23 (Agerpres). — În zilele de 21 și 22 martie, la Varșovia s-au desfășurat lucrările confederației lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat din R. P. Polonă.

În cuvîntarea rostită cu acest prilej, Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., a subliniat succesele obținute în ultimii ani de gospodăriile de stat și a arătat, totodată, că există mari rezerve care trebuie să fie utilizate la maximum. Vorbitorul a relevat că una din cele mai importante sarcini în viitorul an este satisfacerea deplină a necesităților țării în ce privește cerealele. În anul 1970, a arătat el, achizițiile de cereale urmează să depășească 7 milioane tone, dintre care 1,5 milioane tone provenite de la gospodăriile agricole de stat. De asemenea, se preconizează o creștere cu 32 la sută a producției animale.

Referindu-se la problema construcției de locuințe, ridicată în discuție pe marginea raportului, W. Gomulka a arătat că în cursul acestui cîincinal vor fi construite 100.000 de apartamente pentru lucrătorii din gospodăriile agricole de stat.

Bamaka. La un centru de vaccinare antiviralică a copiilor

Franta. A fost lansată la apă una din cele mai mari nave din lume pentru transportul cărbunelui

Plenara C. C. al P. C. Bulgar

SOFIA 23 (Agerpres). — Agenția B.T.A. anunță că la 23 martie a avut loc la Sofia plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, care a discutat planul de activitate al Comitetului Central al partidului referitor la câteva probleme principale ale dezvoltării țării. Au fost prezentate informații privind pregătirile în vederea Congresului gospodăriilor agricole colective de muncă, precum și convorbirile care au avut loc la Moscova la 13 și 14 martie între Todor Jivkov, Jivko Jivkov și Tano Tolov și conducătorii P.C.U.S. și ai guvernului sovietic.

În legătură cu problemele discutate au fost adoptate hotărîri corespunzătoare.

R. P. BULGARIA

HOTĂRÎRE PRIVIND STATUTUL UNIUNILOR ECONOMICE DE STAT

SOFIA 23 (Agerpres). — Agenția B.T.A. transmite că Biroul Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria a adoptat o hotărîre care reglementează statutul uniunilor economice de stat. Acestea sînt forme organizatorice noi ale conducerii centralizate a întreprinderilor din aceeași ramură sau din ramuri înrudite, grupate conform unor criterii legate de procesul de producție. Păstrîndu-și independența juridică și economică, întreprinderile încadrate în uniuni vor fi conduse de un consiliu economic, de un birou executiv și de directorul general. Noua hotărîre stabilește sarcinile care revin fiecărui organ de conducere și prevede ca toate verigile economice să funcționeze potrivit principiului gospodăririi chibzuite. Printre altele se prevede ca sporirea fondului de salarii destinat aparatului de conducere să depindă de creșterea beneficiilor uniunii.

Anglia. Muncitorii din Tara Galilor participind la un marș de protest împotriva concedierilor

HANOI. Agenția V.N.A. anunță că Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, a primit cea de-a treia misiune a Tribunalului internațional pentru anchetarea crimelor comise de americani în Vietnam, condusă de Lello Basso, deputat în parlamentul italian, membru al acestui tribunal.

BELGRAD. Un purtător oficial de cuvînt al R.S.F. Iugoslavia a declarat joi în cadrul unei conferințe de presă că guvernul iugoslav a acceptat propunerea făcută recent de guvernul R. F. a Germaniei, pe baza căreia la sfîrșitul lunii aprilie ar urma să se întrunească la Belgrad Comitetul mixt interguvernamental, în concordanță cu prevederile protocolului comercial semnat de cele două țări în iulie 1964. El a anunțat, totodată, că data exactă a începerii convorbirilor și ordinea de zi a acestora vor putea fi stabilite ulterior pe cale diplomatică.

BAGDAD. Din Bagdad se anunță că guvernul irakian a adoptat o serie de măsuri excepționale de amnistie. Printre-un decret semnat de primul ministru Taleb, procesul intențat fostului premier Abdel Razzak și altor 13 ofițeri care au participat la tentativa de lovitură de stat din 30 iunie 1966 a fost suspendat.

TOKIO. Primul ministru japonez, Eisaku Satō, l-a primit joi pe Ivan Budinov, ministrul comerțului exterior al R. P. Bulgaria, care a discutat probleme referitoare la comerțul dintre Japonia și Bulgaria.

DJIBOUTI. Comisia însărcinată cu supravegherea desfășurării referendumului de la 19 martie prin care populația Somaliei Franceze a fost chemată să-și spună cuvîntul în privința viitorului teritoriului a dat publicității joi la Djibouti rezultatele definitive asupra consultării. Potrivit acestei comisii, din 37.221 voturi exprimate, 22.555 au fost în favoarea menținerii jurisdicției franceze, iar 14.666 în favoarea obținerii independenței.

PARIS. S-au încheiat lucrările celui de-al treilea Congres internațional de radio și televiziune educativă. Din România a participat o delegație condusă de Ioan Grigorescu, vicepresedinte al Comitetului de Radio și Televiziune.

LUXEMBURG. Tenorul român Ludovic Spîșea a susținut un concert la noul teatru municipal din Luxemburg, acompaniat de orchestra și corul radioteleviziunii din localitate.

MOSCOVA. La alegerile pentru deputați în sovietele locale din șase republici sovietice, desfășurate la 19 martie, au participat peste 99 la sută din alegători. Au fost aleși 180.000 de deputați.

POINTE-A-PITRE. Intăriri ale poliției au sosit la Pointe-à-Pitre, capitala teritoriului francez Guadelupa, situat în regiunea Mării Caribului, unde în ultimele zile s-au produs incidente violente între populația de culoare și cea europeană. Au fost chemate trupe în ajutorul poliției; pe străzile orașului patrulăază detașamente înarmate.

LONDRA. Cîteva sute de marinari „inarmati” cu furcuni au luat poziție joi pe plajele din sudul peninsulei Cornwall pentru a respinge straturile de țicci revărsat din petrolierul „Torrey Canyon”, care a eșuat pe coastele britanice. Trei vedete rapide au fost trimise la o distanță de o milă de coastă și sînt gata să verze mii de litri de produse chimice asupra țeteului care plutește pe Canalul Mînceit. Peste 22 de nave „luptă” de asemenea pentru a neutraliza celelalte straturi de petrol care se îndreaptă încet spre Franța.